

ZASLEPLJUJOČI SIJ HUMANISTIČNEGA DRAGULJA

Odgovor na ODPRTO PISMO ZA KOPRSKO HUMANISTIKO – ZA ZNANJE IN HUMANISTIČNI ETOS PRIHODNIH GENERACIJ

Študenti in študentke, diplomanti in diplomantke UP FHŠ, ki razvoj fakultete spremljamo že dlje časa in ki smo tako rekoč rasli skupaj z institucijo, smo na eni strani globoko presunjeni, ogorčeni in razočarani nad grotesknostjo, neznanstvenostjo, nekritičnostjo in, na drugi strani, nad ceneni PR-ovsko manipulativnimi metodami, ki jih vodstvo UP FHŠ uporablja v konsolidacijski depeši z naslovom »Odrto pismo...« (in ki so očitno postale orodje humanističnega dragulja v Kopru).

Razvoj UP FHŠ smo doživeli in spremljali od miniaturne fakultete z dvema študijskima programoma, ki se je stiskala v prvem nadstropju koprške pošte, do današnje vsebinske in infrastrukturne podobe. Videli smo njej prehod v bolonjski študij, ki je referenčna točka, s katero se fakulteta postavlja v javnosti in s pomočjo katere mami študente. Obenem pa vodstvo ves čas tarna, da je prav ta bolonjska reforma kriva za nastalo - predvsem finančno - stisko na fakulteti in njen za znanstveni in humani (moralni) razkroj, ki ga lepo zaokrožuje ravno odrto pismo, na katerega odgovarjamo.

Kako naj bi to pismo pripomoglo k »zavarovanju ugleda in dobrega imena koprške Humanistike« (kaj naj si ljudje pod novo skovanko »koprška Humanistika« pravzaprav sploh predstavljamo?!), ko pa je v njem cel kup laži, polresnic, cenenega medijskega populizma in solzavega romanticizma, ki nikakor ne sodi v dispozitiv znanstvene institucije?!

Presenečata nas »pronicijivost« in »razumevanje« avtorjev in avtoric odrtega pisma, saj ti očitno že kar sami od sebe dobro vedo, kakšne namene imajo nekateri člani in članice fakultete. Ob tem je še posebej presenetljivo dejstvo, da avtorji pisma, kljub svoji odlični sposobnosti razumevanja in interpretiranja delovanj in dejanj svojih kolegov in kolegic, svoje pismo začnejo z neresničnimi navedbami. Filozofska fakulteta Univerze v Mariboru, pa tudi Fakulteta za uporabne družboslovne študije v Novi Gorici sta obe bistveno mlajši instituciji, ki se prav tako hitro razvijata in bržkone nimata potebe, da bi si nadevali ljubkovalne vzdevke, kakršni so »najmlajša, najmanjša in obenem najhitreje rastoča slovenska humanistična javna fakulteta«, »koprška Humanistika« ali »humanistični dragulj« v središču Kopra.

Takoj v naslednjem odstavku najdemo naslednjo »cvetočo« formulacijo, in sicer, da institucija »**podeljuje mladim pravo popotnico** v hitro razvijajoči se svet medčloveškega in družbenega delovanja ...«, medtem ko si mi mladi želimo znanja, ne pa podeljevanja prave popotnice (glede na ednino, ki jo tukaj uporabljajo podpisniki in podpisnice, sklepamo, da je prava popotnica samo ena in edina). Tak diskurz je še en pokazatelj hermetično zaprtega, psevdointelektualnega dispozitiva, ki smo mu priča v notranjosti »koprškega dragulja«. Glede na vsebino odrtega pisma, njegovi avtorji in avtorice, kljub temu da (vsaj nekateri izmed njih) poznajo ali celo predavajo dela Michela Foucaulta, ki je - oprostite zavestnemu anahronizmu, ki pa lepo pojasni trenutno stanje - pred kakšnimi 40 leti briljantno opisoval situacije, ki smo jim priča danes na UP FHŠ, ne razumejo, ne želijo razumeti ali uporabiti njegovih teoretskih in epistemoloških zastavkov pri razlagi in razumevanju trenutnega dogajanja na UP FHŠ. To kaže na neverjetno spoznavno inhibicijo (le koga/česa se bojijo?) in odsotnost pertinence v njihovem »znanstvenem« delovanju (kar je nezgrešljiv znak antiintelektualizma). Kot študentke in študenti smo priče za

akademski svet in znanost nepredstavljivemu paradoksu: med tem ko v predavalnicah poslušamo npr. o kritični teoriji družbe, Foucaultu, sočutju in solidarnosti, pa prav tisti/e predavatelji in predavateljice, ki se s tem profesionalno ukvarjajo, niso zmožni ali celo nočejo intervenirati v trenutno dogajanje. S tem pa poglobljajo ideološko razpoko med teorijo in prakso, ki je humanistiki tuja. Resnično lep zgled, ni kaj!

Solzavo izgovarjanje na bolonjsko reformo, ki je, kakor smo že zapisali, propagandna bandera fakultete, se v omenjenem pismu vleče kot svinjsko črevo in temu ustrezno začena tudi smrdeti. Ali pa smrdi dejstvo, da je vodstvo UP FHŠ bilo (in je še vedno) popolnoma nesposobno in nezmožno načrtovati razvoj fakultete in je fakulteto pripeljalo na rob finančnega in, kar je še huje, vsebinskega poloma. V vsakem primeru naj se vodstvo fakultete, oz. psevdoznanstvena aristokracija, ki brezobzirno, nekompetentno in hkrati hlapčevsko vdano upravlja svoj fevd v Kopru, raje vpraša, kaj so njeni vidni (in nevidni) člani v preteklih letih storili za ugled in dobro ime institucije, predvsem pa za varovanje (so)delavcev in (so)delavk, za njihovo dobrobit in s tem za ohranjanje poslanstva univerze in fakultete (transmisijo vednosti in teoretsko produkcijo) in finančno samozadostnost, kakor pa da v javnost pošilja posmeha (oz. raje zaskrbljenosti) vredno pismo. To pismo seveda vsebuje pripombe o »spodobnosti« in o »dobrem okusu«, ki so še ena sestavina (anti)znanstvenega (antiintelektualnega in fakultete nevrednega) dispozitiva »koprskega humanističnega dragulja«. Enako je sestavni del takega dispozitiva tudi skrb za uspešno »štancanje« SICRIS točk, ki ga očitno večina podpisanih razume kot merilo svojega humanističnega znanja ter kot merilo svoje družbene in znanstvene »kritičnosti« in »uspešnosti«. Konfrontacija, kritičnost in konsistentno intelektualno delovanje so avtorjem pisma očitno toliko tuji, koliko je instituciji, ki jo s tem pismom branijo, tuj kritično-refleksivni univerzitetni habitus.

Avtorji in avtorice odprtega pisma na koncu dodajajo, da fakulteta letos praznuje deseto obletnico, s čimer sami demantirajo, da gre za najmlajšo humanistično institucijo v državi in še enkrat pokažejo svojo »kompetentnost in doslednost«. In taki ljudje naj bi **podeljevali** mladim popotnico! Popotnico kam?!

Medtem ko je Lucija Čok kot prva rektorica UP v veliki meri odgovorna za nezavidljiv finančni položaj, v katerem se je univerza znašla v preteklih letih zaradi nerazumnih investicij, je Darko Darovec ob dragulju FHŠ uspel oblikovati še pravi rudnik draguljev, imenovan UP ZRS, kjer že poldrugo desetletje uspešno vodi fevdalno manufakturo, ki proizvaja kvantificirano (ne)znanost in jo uspešno prodaja v zameno za točke in indekse, ki so tako ali tako edino merilo sodobni neoliberalni znanosti, ki ni več vsebina, ampak zgolj produkt (in je kot taka sama vir novih točk in javnega denarja, ki se skozi Darovčev obrat razblinja kakor dim).

Zato študenti in študentke, ki se podpisujemo pod to pismo, ne bomo dopustili, da bi fakulteto uničili ljudje, ki so si brez dejanskih kompetenc prisvojili vodstvena mesta bodisi na UP FHŠ ali na UP ZRS (nekateri od njih so instituciji tudi soustvarjali, kar jim pa ne daje nobenih dodatnih oblastniških privilegijev) in ki že desetletje z lažmi in polresnicami zavajajo množico mladih ljudi, ki prihajamo na študij v koprsko draguljarno s pogledom na morje in z odprtim prostorom za (ne)misel. Ti ljudje imajo očitno namen (če se tega sploh zavedajo) institucijo, ki se šele vzpostavlja, s svojim neznanstvenim, politikantskim, manipulativnim in človeka nevrednim delovanjem pripeljati do propada. Tako početje ne more biti v ponos ne njim samim ne vsem nam, ki smo z UP FHŠ kakorkoli povezani, ne humanistiki sami in tudi ne Kopru... Vprašati se je

treba tudi o družbenem (kulturnem in političnem) okolju, ki tako početje ne le dopušča, ampak tudi nagrajuje.

Na koncu bi še dodali, da t. i. »koprski humanisti«, ki so »iz nič [...] ustvarili humanistični dragulj v središču Kopra« (govorimo o nekakšnih alkimistih, ne pa akademikih?), očitno mentalno ne sežejo naprej od lokalnega okolja, kamor so se »zasidrali« in se javnosti predstavljajo kot »referenčna ustanova«, ki sama sebi nadeva razne superlative, ki naj bi bili hkrati »dokaz« za njihovo akademsko veličino, ne zavedajo pa se katastrofalnega položaja univerz v svetu in svetovnega družbenega boja za njihovo ohranitev. Medtem ko se na »koprski humanistiki« kitijo z bolonjsko reformo, se na univerzah po svetu študenti, študentke in akademiki ter akademičarke borijo za njeno odpravo. Neodzivnost večine naših akademskih »koprskih draguljarjev« na tovrstna dogajanja po vsej Evropi in vsem svetu ter posmehovanje študentom, študentkam in profesorjem, profesoricam, ki se borijo za alternativo, je realnost, ki se trenutno dogaja na tej instituciji, ki je očitno popolnoma zaslepljena – verjetno zaradi sija dragulja, ki ga tako opeva.

Anja Slavec, študentka FHŠ

Anka Bitenc, študentka FHŠ

Daniel Troha, študent FHŠ

Đejmi Hadrović, študentka FHŠ

Emsud Šabić, študent FHŠ

Maja Kohek, študentka FHŠ

Mile Zukić, študent FHŠ

Polonca Jan, študentka FHŠ

Samuel Friškič, študent FHŠ

Tjaša Korelc, študentka FHŠ

Žan Bezek, študent FHŠ